Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

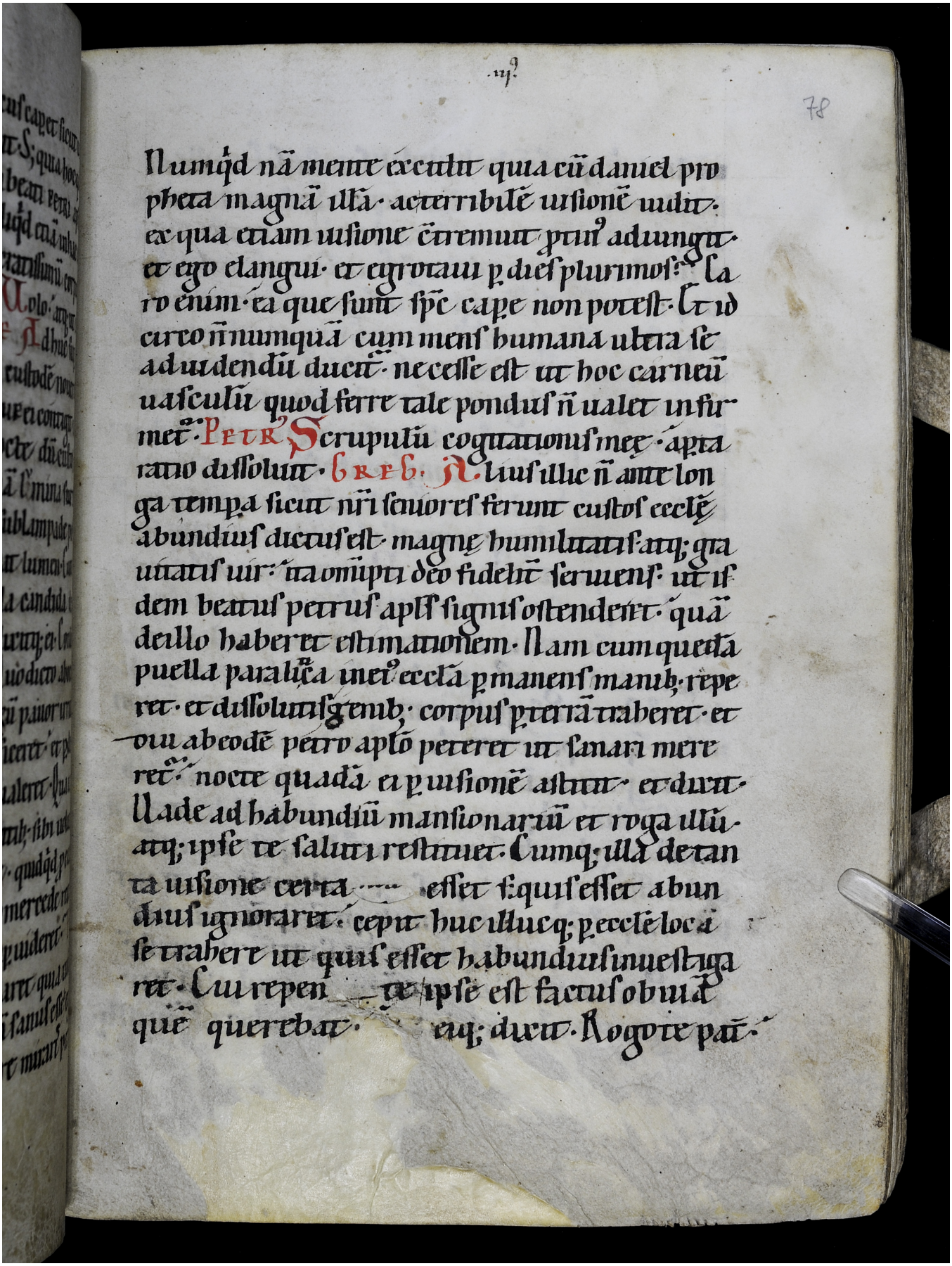

Numq̃d nã mente excidit quia cũ danuel pro
phetã magnã illã acterribilẽ uisionẽ uidit.
ex qua etiam uisione ẽtremuit ptiũ adiungit.
et ego elangui. et egrotaui p̃ dies plurimos. Ca
ro enim ea que sunt spẽ capere non potest. Et id
circo ñ numquã cum mens humana ulteria se
aduidendũ ducit. necesse est ut hoc carneũ
uasculũ quod ferre tale pondus ñ ualet infir
metur. PETR. Scrupulũ cogitationis meę aperi
ratio dissoluit. GREG. Liuis illic ñ ante lon
ga tempora sicut nri seniores ferunt custos ecclę
abundius dictus est. magnę humilitatis atq; gra
uitatis uir. ita omipti deo fideliter seruiens. ut is
dem beatus petrus aplis signis ostenderet. quã
de illo haberet estimationem. Nam cum quedã
puella paralitica inter ecclã p̃ manens manib; repe
ret. et dissolutis genib; corpus p̃teritã traheret. et
ou ab eo de petro aplo peteret ut sanari mere
retur. nocte quadã ei p̃ uisionẽ astitit. et dixit.
Vade ad habundiũ mansionariũ et roga illũ.
atq; ipse te saluti restituet. Cumq; illa de tan
ta uisione certa ---- esset si quis esset abun
dius ignoraret. cepit huc illucq; p̃ ecclę loca
se trahere ut quis esset habundius inuestiga
ret. Cui repen ---- ipse est factus obuiã
quẽ querebat. ---- atq; dixit. Rogo te pat.